

הגמוניה של מה?

המאמצים להקמתה של הנהגה לאומית נכונה, המסוגלת להתמודד, במיטב הכוחות והכשרון, עם סכנותיהם של ימי חירום אלה, עודם מתנפצים בשעה זו אל חומת העובש ואל גיחות השיגרה והקהות של העסקנות ה-ותיקה. עובש זה לא היה מעולם מוזק יותר ולא היה מעולם תקיף יותר מאשר בימים אלה. דומה שהכל כבר נאמר מסביב לנושא זה, והשורות שלהלן אינן באות להוסיף טע-נות לשיכנוע או לויכוח. הן באות רק להעיר משהו לאחת מסימטאות הקרב של החתאזרות העסקנית, אשר צצו בימים אלה, סיטמת "ההג-מוניה של הנועת העבודה" שנהפכה איל-ברזל נוסף להדוף בו את הנסיונות לקיים את הצו שההגיון והכורח הלאומי כופים אותו על כולנו.

רצוני לומר כי גם אם נניח, כי הגמוניה של תנועת העבודה פירושה, "רוב פועלי" בקאבינט החירום, וגם אם נניח כי בן-גוריון ודיין ופרס הם כבר מחוץ לתנועת העבודה, גם אם נניח כך, הרי ספק הוא אם סיטמת ההגמוניה הפועלית, כפי שהיא מתגלה כיום, אינה מתחללת בפרהסיה ואינה מושמת ללעג על-ידי נושאי שמה לשוא, על ידי אלה הרוש-מים בתולדותיה של הגמוניה זו את אחד ה-דפים העלובים ביותר בהוי הציבורי של ישראל.

בעליה של סיטמת זו אינם חשים כנראה כי מפא"י, ולאחריה שתי מפלגות הפועלים האת-רות שבקואליציה, מציגות כיום לראווה, קבל עם, חזיון אשר תנועת העבודה בישראל לא ידעה כמותו לקרות ולאטימות ציבורית. אין הם חשים כי התנהגותן של המפלגות האו-רהיות, עד לימין הקיצוני, היא השומרת כיום על כבודם של הוי הציבור בישראל ועל ה-יונם, שכן הכבוד האמיתי וההגיון האמיתי הם לא במקום שבו נשמעות טענות שאין להן שחר כגון זו המנספת בדחליל של קנוניה מדומה שקשרו מפלגות הימין לכיבוש השל-טון יחד עם רפ"י, וכדומה. כך, באוירה ה-ציבורית שנשתררה מסביב לשאלת ההנהגה, בעטיין של מפלגות הפועלים שבקואליציה, יש כנראה אישים ותיקים שאינם חשים את החרום שבין ליצנות של טענות כמו אלו וכן תומרתו של המצב המדיני והצבאי. באוירה זו אין אפילו צורך להסוות את העובדה כי הגמוניה של מפלגות הפועלים פירושה כיום הגמוניה של הישובי יוקרה מדומים ושל שאלות מפתח מפלגתי ושל שיגרות שמלפני המבול. באוירה זו שוב אין איש תמה ותוהה ונרתע גם בראותו בין ראשי המתנגדים להג-הגמו של בן-גוריון את מנהיגי מפ"ם שעמלו בשעתם, יחד עם כמה וכמה מן העסקנים המפא"יים העומדים עכשיו שכם אחד אתם, לסכל את מאמציו שבטרם הקמת המדינה והפכו בשעתם ללעג ולקלס את חונו ואומץ לבו והשראתו. מאמצייהם למנוע כיום את עמידתו בראש המגינים על חייה של מדינה זו הם המשך ישר לעמלם שמאו ובאמרנו זאת אנו מאמינים ויודעים כי כאו כן עתה יוכה בסופו של דבר כי הגיונם שלהם ולא הגיון הימים והכורח הלאומי הם הזקיקים לרחמי שמים.

קוצר-הראות והתסביכים ותהתנשאות העס-קנית של כמה מותיקי מפא"י יחד עם האטי-מות הסלעית המתקדמת של אותם בעלי פרוגי-נוות ואמונות ופולחנים שנתברו כאשר לא נתבדה שום גוף צבורי בישראל, חברו עכשיו נגד הכורח העליון ונגד הבינה הנחו-שה של ציוני הזמן הזה. הכורח יבקיע בסופו של דבר את העובש, אף דף זה, שרושמות עכשיו שלוש מפלגות הפועלים בתולדותיה של ההגמוניה הפועלית, רבים יבקשו בבוא היום למחותו ולא יוכלו. הוא הולך ונכתב כיום בעקשנות רבה מדי ובהקות מעמיקה מדי.